

[J. P. Jensen.]

lettet ved Formueskattelettelsen, det er dem, som har de store Formuer og ikke har indvirket paa Produktionsforholdene her i Landet.

Hvorledes Formueskattelettelsen har virket overfor de store Aktieselskaber, kan ikke ses af de Bemærkninger, der ledsager Forslaget, og heller ikke af Ministeriets Redegørelse. Men der blev under Behandlingen af Forslaget af 1927 om Formueskattelettelse tilstillet Udvalget en Redegørelse over, hvorledes Forslaget vilde virke overfor de ti største Aktieselskaber. Jeg skal ikke nævne disse Aktieselskabers Navne, da det var fortroligt, men deres samlede Kapital, deres Skatteindtægt og Skatteevne maa jeg maaske nok have Lov til at nævne. Disse ti Aktieselskaber havde i Aktiekapitaler 307 Mill. Kr. og i Reservefonds 268 Mill. Kr., og de havde i 1926—27 en Indtægt paa 36 Mill. Kr. Tilsammen vilde de have faaet en Skattelettelse efter det daværende Forslag paa 1 Mill. Kr. Jeg mener, det kendte man forud, det kunde man beregne, men man har vel kunnet kende nogenlunde paa samme Maade Skatten for de store Formueejere, saa det kan ikke være kommet bag paa den daværende Regering, at det netop var de store Formueejere, der fik Skattelettelsen. Det var vist et Forhold, man kendte og havde regnet med, og Grunden til, at man gennemførte Lovforslaget.

Jeg vil i Tilslutning hertil takke den højtærede Finansminister for, at Skattelettelsen for de første 15 000 Kr. bibeholdes som i Loven af 1927. Herved er 270 000 Skatteydere blevet fritaget for Formueskat og har faaet en samlet Skattelettelse paa $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Nu maa jeg sige, at naar man under Valgkampen talte med Venstres Kandidater om Formueskatten, var det netop dette Spørgsmaal, de red meget paa. De fremholdt stærkt, at den Formueskattelettelse, der her var gennemført, kom saa og saa mange til Gavn. Men i alt sparede de kun ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og Valgets Udfald viste ogsaa, at det ikke havde imponeret Vælgerne, at man havde lagt stærkt ud med dette Skatteforhold. Men som sagt, at det vil have sin Betydning, at man netop fritager disse smaa Formuer for Skatten, er rimeligt. Da der netop fra Venstres Side er agiteret saa stærkt med den store Betydning, det havde, kan der ikke være Tvivl om, at man maa kunne beholde denne Bestemmelse.

Der er et andet Forhold, som ogsaa vedrører Skattelovene, der hele Tiden har været hævdet. Det er Formuernes ringe

Afkastning. Jeg tror ikke, det har saa stor Betydning. Jeg tror ikke, man vilde gaa de store Skatteydere for nær ved at tage Skat af de Formuer, hvis Afkastning ikke var saa stor. Saa vidt jeg erindrer, fremsatte den højtærede Udenrigsminister, da Forslaget var til Behandling i 1927, en Opgørelse over, hvorvidt en Formue, som gav indtil 6—7 pCt. i Indkomst, kunde blive betragtet som en Formue med ringe Afkastning. Jeg vil nærmest sige, at det er en ganske overordentlig stor Indkomst, disse Formueejere har haft uden at gøre noget Arbejde.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard har haft en vis Tilbøjelighed til at kalde sine Skattelove for Skat paa Luksus. Under Formuer med ringe eller ingen Afkastning skjuler sig aabenbart megen Luksus i Form af Bygninger, Bohave, Kunstgenstande o. s. v. — der jo ikke er medtaget som Beskatningsgrundlag — i mange Tilfælde. Og for Bygningernes Vedkommende ved man, at de meget sjældnen er takseret op i Ejendomsskyld til den Værdi, de repræsenterer, saaledes at der forud er et Fradrag. Jeg maa maaske lige have Lov til at nævne et Eksempel paa, hvorledes en Formue kan forsvinde.

Jeg kender en Gaard, som lige nu i de sidste 2—3 Aar er bygget om, hvilket har kostet 85 000—90 000 Kr. Nu er den takseret til Ejendomsskyld — Bygningskyld — til 34 000 Kr. Der er straks en Afskrivning paa Formuen paa henimod 50 000 Kr., en Afskrivning, som sikkert aldrig ser Dagens Lys, før Ejendommen er omsat i Handel og Vandel. Derfor har jeg ikke nær den Ærbødighed for alle disse Formuer med ringe Afkastning, som staar i Ejendomme, som det ærede Parti Venstre.

Jeg vil gerne benytte Lejligheden til her at udtale et almindeligt Ønske om en Formueskat til Kommunerne. Det kommer egentlig ikke denne Sag ved, men da vi er ved Formueskatten, vil jeg gerne benytte Lejligheden til at sige, at man i Kommunerne, særlig i Sognekommunerne, føler Trang til at faa en saadan Beskatning til at bøde paa den ringe Indkomstskat, Kommunerne har af de store besiddende. Det viser sig, at jo større Areal de har, destomindre Indkomst har de; de har beslåglagt Produktionsmidlerne, men har ikke noget at betale Skat af. Jeg skal nævne et enkelt Eksempel fra min egen Kommune. Jeg har taget ti Gaardmænd og en Forpagter; disse har tilsammen 1 158 Tdr. Land, og de har tilsammen